

Από το Συναξάρι - Ο άγιος ηγεμόνας-μάρτυρας Κωνσταντίνος Μπραγκοβεάνου και οι συν αυτώ

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 16 Αυγούστου, 2020

16 Αυγούστου

Ο άγιος Κωνσταντίνος γεννήθηκε το 1654 και ανατράφηκε από τον θείο του, Κωνσταντίνο Καντακουζηνό, λαμβάνοντας διακεκριμένη μόρφωση. Στις 29 Οκτωβρίου 1688 εξελέγη από την συνέλευση των βογιάρων βοεβόδας της Βλαχίας, την οποία και κυβέρνησε για είκοσι πέντε χρόνια με πραότητα και υπομονετικότητα, πολιτευόμενος σε όλα με ευαγγελικό πνεύμα. Χάρης σε μία επιδέξια πολιτική διπλωματικών συμμαχιών κατάφερε, παρά τις πιέσεις των Τούρκων, να άρει την χώρα του στο ύψος των μεγάλων δυνάμεων. Ίδρυσε πολλές εκκλησίες και μοναστήρια στην Βλαχία και σκόρπισε τις ελεημοσύνες του στον υπόλοιπο ορθόδοξο κόσμο και ιδιαίτερο στο Άγιον Όρος.

Το 1703, ενώ ασθενούσε, ο ηγεμόνας Κωνσταντίνος κλήθηκε από τον σουλτάνο στην Αδριανούπολη για να απολογηθεί για την ανικανότητά του να αποδώσει τους φόρους που αυξάνονταν διαρκώς. Επωφελούμενος της απουσίας του ηγεμόνα, ο στενότερος συνεργάτης του και διοικητής του στρατού του, Θωμάς Καντακουζηνός, πέρασε στην υπηρεσία των Ρώσων.

Η προδοσία αυτή προκάλεσε μεγάλη θλίψη στον ηγεμόνα και επέσπευσε τον θάνατό του. Κατηγορούμενος αδικώς για μυστικές σχέσεις με τις Αυστρία, Ρωσία και Βενετία και για οικειοποίηση γαιών της Τρανσυλβανίας προς όφελος της οικογένειάς του, συνελήφθη την Μεγάλη Παρασκευή του 1714 στο Βουκουρέστι με διαταγή του σουλτάνου Αχμέτ Γ' που επιθυμούσε να αρπάξει τα πλούτη του. Προς μεγάλη απογοήτευσή τους όμως, οι άνδρες του σουλτάνου δεν βρήκαν στο παλάτι παρά μόνο ελάχιστα χρήματα.

Αποχαιρετώντας τους δικούς του, αφού όρισε τον διάδοχό του, ο ηγεμόνας Κωνσταντίνος είπε: «Αν η δοκιμασία τούτη έρχεται από τον Θεό εξαιτίας των αμαρτιών μου, ας γίνει το θέλημά του. Αν πρόκειται όμως για την κακία των ανθρώπων που θέλουν την απώλειά μου, ο Θεός να συγχωρέσει τους εχθρούς μου...»

Οδηγήθηκε στην Κωνσταντινούπολη με όλη την οικογένειά του και τον πιστό σύμβουλο και θησαυροφύλακά του Ιανάκε Βακαρέσκου, και υποβλήθηκαν σε κάθε είδους βασανιστήρια και κακοπάθειες για τέσσερεις μήνες. Αφού ο ηγεμόνας υπέστη

το μαρτύριο του τροχού, τοποθέτησαν στο κεφάλι του πυρακτωμένο στεφάνι και κατόπιν έμπηξαν στα χέρια και στα πόδια του καρφιά.

Ο δικαστής πρότεινε στους κρατούμενους να σώσουν την ζωή τους μεταστρεφόμενοι στο Ισλάμ, αλλά ο Κωνσταντίνος και τα παιδιά του παρέμειναν σταθεροί στην ομολογία της πίστεώς τους και δήλωσαν ότι ήσαν έτοιμοι να πεθάνουν. Καταδικάστηκαν να εκτελεστούν ανήμερα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Οδηγήθηκαν ανυπόδητοι και φορώντας ένα πουκάμισο μόνο, όπως οι τελευταίοι των κακούργων, στον τόπο του μαρτυρίου τους κοντά στο Σαράι, όπου βρίσκονταν ο σουλτάνος, ο βεζίρης του και οι πρέσβεις των μεγάλων ευρωπαϊκών δυνάμεων.

Επικεφαλής της πορείας βάδιζε ο νεώτερος γιος του ηγεμόνα, Ματθαίος, ηλικίας δώδεκα ετών. Οι μελλοθάνατοι γονάτισαν στην σειρά και ο ηγεμόνας Κωνσταντίνος τους είπε: «Παιδιά μου, να έχετε θάρρος! Χάσαμε τα πάντα στον κόσμο τούτο, ας σώσουμε τουλάχιστον την ψυχή μας, πλένοντας τις αμαρτίες μας στο αίμα μας... Δείτε όλα εκείνα που υπέφερε ο Χριστός για χάρη μας. Ας μην κλονιστεί η ένδοξη πίστη μας την ώρα αυτή...»

Αφού έπεσαν τα κεφάλια των μεγαλύτερων γιων (Κωνσταντίνου, Στεφάνου και Ράντου) και του συμβούλου του ηγεμόνα, όταν ήρθε η σειρά του Ματθαίου, το παιδί φοβήθηκε και υποσχέθηκε να γίνει μουσουλμάνος. Ο πατέρας του ευθύς ξύπνησε μέσα του το κουράγιο με τα λόγια: «Είναι προτιμότερο να πεθάνεις χίλιους θανάτους παρά να προδώσεις την πίστη μας που κανείς δεν θα μπορέσει να μας την αρπάξει». Το παιδί στερεώθηκε τότε στην πίστη και πρόσφερε τρυφερά το κεφάλι στο ξίφος του δημίου λέγοντας: «Θέλω να πεθάνω χριστιανός. Χτύπα!»

Τα σώματα των έξι μαρτύρων πετάχτηκαν στον Βόσπορο, ενώ τα κεφάλια τους τοποθετήθηκαν πάνω σε πασσάλους στην είσοδο του παλατιού. Μετά από τρεις ημέρες τα πέταξαν στην θάλασσα, αλλά με εντολή του πατριάρχου χριστιανοί τα περισυνέλεξαν και τα κατέθεσαν στην νήσο Χάλκη.

Η σύζυγος του ηγεμόνα μάρτυρα, Μαρίκα, και τα άλλα μέλη της οικογένειας που παρέμειναν στην φυλακή, γλύτωσαν τον θάνατο χάρις σε ένα τεράστιο ποσό που πλήρωσαν ως λύτρα άλλοι χριστιανοί. Επιστρέφοντας στην χώρα της μετά από περιπέτειες, η πριγκίπισσα κατάφερε να μεταφερθούν στο Βουκουρέστι τα τίμια λείψανα του συζύγου και των παιδιών της, το 1720. Κατατέθηκαν στον ναό του Αγίου Γεωργίου του Νέου, που είχε ιδρύσει ο ηγεμόνας.

(Από το βιβλίο: "Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας", υπό Ιερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου. Τόμος δωδέκατος, Αύγουστος, σελ. 173. "Ινδικτος",

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

Αθήναι 2009)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)